

ПАСЛАННЕ ДА ФІЛІМОНА

1-25

¹Павел, вязень Езуса Хрыста, і Цімафей, брат, умілаванаму Філімону, супрацоўніку нашаму, ²і Апфіі, сястры, і Архіпу, паплечніку нашаму ў змаганні, і Касцёлу ў тваім доме: ³ласка вам і спакой ад Бога, Айца нашага, і Пана Езуса Хрыста.

⁴Я заўсёды дзякую майму Богу, калі ўспамінаю цябе ў сваіх малітвах, ⁵чуючы аб тваёй веры і любові, якую маеш да Пана Езуса і да ўсіх святых, ⁶каб супольнасць тваёй веры прывяла цябе да пазнання ўсялякага добра, якое ёсць у нас дзякуючы Хрысту. ⁷Я вельмі ўзрадаваўся і сцешыўся з прычыны тваёй любові, бо праз цябе, браце, заспакоены сэрцы святых.

⁸Таму, хоць і маю вялікую адвагу ў Хрысце загадваць табе тое, што трэба, ⁹хутчэй прашу цябе з любоўю. Я, Павел, будучы старцам, а цяпер і вязнем Езуса Хрыста, ¹⁰прашу цябе за майго сына Анісіма, якога нарадзіў я ў кайданах. ¹¹Некалі ён быў бескарысны для цябе, а цяпер карысны і для цябе, і для мяне. ¹²Яго, маё сэрца, адсылаю да цябе. ¹³Я хацеў затрымаць яго пры сабе, каб ён замест цябе паслужыў мне ў кайданах за Евангелле.

¹⁴Але без тваёй згоды нічога не хацеў бы рабіць, каб добрая справа твая была не з прымусу, а з добрай волі. ¹⁵Бо, можа, ён быў аддалены ад цябе на пэўны час, каб ты прыняў яго назаўсёды ¹⁶ўжо не як слугу, але больш чым слугу, як брата ўмілаванага, асабліва для мяне, а тым больш для цябе, і паводле цела, і ў Пану.

¹⁷Таму, калі лічыш мяне супольнікам, то прымі яго, як мяне. ¹⁸Калі ж ён чым пакрыўдзіў цябе, або вінаваты табе, палічы гэта мне. ¹⁹Я, Павел, напісаў сваёю рукою: я адплачу, ужо не кажучы табе пра тое, што ты сабою вінаваты мне. ²⁰Так, браце! Няхай я атрымаю ад цябе карысць у Пану; заспакой маё сэрца ў Хрысце!

²¹Спадзеючыся на тваю паслухмянасць, я напісаў табе, ведаючы, што і больш таго, аб чым прашу, зробіш. ²²Адначасова прашу, прыгатуй мне жылло, бо спадзяюся, што дзякуючы вашым малітвам я вярнуся да вас.

²³Вітае цябе Эпафрас, мой сувязень у Хрысце Езусе, ²⁴Марк, Арыстарх, Дэмас і Лука, памочнікі мае.

²⁵Ласка Пана Езуса Хрыста з духам вашым.